

पंचवर्णानिशब्दादिभेदात्पञ्चरूपाणि पुष्पाणिशब्दाद्यनुभवाः फलानितज्जाः प्रीत्यादयः पादपामनांसि जीवभेदादृत्तिभेदाद्वाबहुवचनं ॥ ८ ॥ सुवर्णानि श्वेतपीतादिशोभनवर्णवन्ति द्विवर्णानिसुखदुःखोभयहेतुत्वाद्विरूपाणि पादपाश्वक्षुंषि इंद्रियांतरेष्वप्येतत्तुल्यं ॥ ९ ॥ सुरभीणि स्वर्गादीनि द्विवर्णत्वं तत्राप्यविशिष्टं पादपाः यज्ञादयः ॥ १० ॥ सुरभीण्येकवर्णानि सुखैकरूपाणि पादपाः ध्यानादयः ॥ ११ ॥ बहूनि अतीतानागतवर्तमानानि अव्यक्तवर्णानि वर्णः स्वरूपं मूढानां मनोरथमात्राणि योगिनांतुसंकल्पात्प्रागव्यक्तवर्णानि महावक्षौ बुद्धिमनसी ॥ १२ ॥ वक्त्रिरात्मा सुमना इत्यत्र मनःशब्देन बुद्धिमनसी सुकृस्त्वस्थानीये इंद्रियाणिसमिधश्चहौम्यं यदा पंचावतिष्ठते ज्ञानानिमनसा सह बुद्धिश्च न विचेष्टितामाहुः परमांगतिमिति श्रुतेः सर्वेषां प्रविलापनं होमः तेभ्यो मन आदिभ्यो ह्युतेभ्यः सप्तमोक्षाः मुक्तिः अपादानबहुत्वस्य मोक्षेऽप्युपचारात् मोक्षा इति बहुत्वं ननु मुक्तस्य दीक्षाख्यो ध्यासोऽस्ति न वा नान्यः ज्ञानसमकालमेवेदं पातापत्तेः आद्येऽध्यासवत् उक्तक्रमेण देहांतरोत्पत्तिरनिवार्येत्याशङ्क्याह फलं ति दीक्षा इति मु

पंचवर्णानि दिव्यानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंति तद्वनं ॥ ८ ॥ सुवर्णानि द्विवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंति तद्वनं ॥ ९ ॥ सुरभीणि द्विवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंति तद्वनं ॥ १० ॥ सुरभीण्येकवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंति तद्वनं ॥ ११ ॥ बहून्यव्यक्तवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ विसृजंतौ महावक्षौ तद्वनं व्याप्यतिष्ठतः ॥ १२ ॥ एको वह्निः सुमना ब्राह्मणोऽत्र पंचेन्द्रियाणिसमिधश्चात्र संति ॥ तेभ्यो मोक्षाः सप्त फलं ति दीक्षा गुणाः फलान्यतिथयः फलाशाः ॥ १३ ॥ आतिथ्यं प्रतिगृह्णंति तत्र तत्र महर्षयः ॥ अर्चितेषु प्रलीनेषु तेऽप्यन्यद्रोचते वनं ॥ १४ ॥ प्रज्ञावक्षं मोक्षफलं शांतिच्छाया समन्वितं ॥ ज्ञानाश्रयं तृप्तितोयमंतः क्षेत्रज्ञभास्करं ॥ १५ ॥ येधि गच्छंति तं संतस्तेषां नास्ति भयं पुनः ॥ ऊर्ध्वं चाधश्च तिर्यक्तस्य नांतोधि गम्यते ॥ १६ ॥ सप्तस्त्रियस्तत्र वसंतिसद्यस्त्ववाङ्मुखा भानुमत्योजनिच्यः ॥ ऊर्ध्वं रसानाददते प्रजाभ्यः सर्वान्यथा सत्यमनित्यता च ॥ १७ ॥

कानां दीक्षाः फलं त्येवनतु देहांतरमारभते कुत एतत् यतो गुणाः फलानि विदुषः सत्यपि देहादिप्रतिभासे कर्तृत्वाभिनिवेशाभावाद्वा नानादिनोत्पन्नमप्यपूर्वने देहांतरारंभकं अतएव गुणभूतान्येवापूर्वाणि कर्तृहितेषामुपयोगः अतिथयः फलाशाः अतिथयो देवता एव फलाशाः ईश्वरस्येव तेषां परार्थैव क्रियानस्वार्थेत्यर्थः तथा च श्रुतिः तस्य पुत्रादायमुपयंति सुहृदः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूयेत्यादिः ॥ १३ ॥ महर्षय इंद्रियाधिष्ठातारो देवाः अन्यत्तेभ्यो विलक्षणं द्वैतदर्शनाभावात् रोचते दीप्यते ॥ १४ ॥ प्रज्ञासाक्षात्कारः ज्ञानं आगमाचार्योपदेशजं ॥ १५ ॥ भयाभावे हेतुमाह ऊर्ध्वमिति तस्य प्रज्ञावक्षस्य सर्वस्य चिन्मात्रत्वं पश्यन्भेददर्शनाभावान्न बिभेतीत्यर्थः द्वितीयाद्वैभयं भवतीति श्रुतेः ॥ १६ ॥ जीवन्मुक्तस्यैश्वर्यमाह सप्तस्त्रिय इति तत्र वक्ष्याधिगंतरि स्त्रियो घ्राणादिवृत्तयः सद्योजनिच्य इत्यस्य संकल्पसिद्धा इत्यर्थः संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति श्रुतेः अवाङ्मुखाः पुरुषं वशीकर्तुं मशक्तत्वेन लज्जिताः भानुमत्यश्चिज्ज्योतिर्मयाः प्रजाभ्य ऊर्ध्वं उक्लृष्टं यथा स्यात्तथा सर्वान् रसान् विषयजालहादान् आददते भुंजते ऊर्ध्वत्वमेवाह दृष्टान्तेन यथा सत्यमनित्यता चेति नित्यानित्ययोर्यावदंतरं तावद्बुद्धमूढसुखयोरित्यर्थः ॥ १७ ॥